KOMMISSIONENS BESLUT nr 307/2000/EKSG

av den 10 februari 2000

om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av olegerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, Republiken Indien och Rumänien

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen,

med beaktande av kommissionens beslut nr 2277/96/EKSG av den 28 november 1996 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska kol- och stålgemenskapen [1], ändrat genom beslut nr 1000/1999/EKSG [2], särskilt artiklarna 7 och 8 i detta,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

(1) Den 13 maj 1999 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande (nedan kallat tillkännagivandet om inledande) som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [3] att ett antidumpningsförfarande skulle inledas beträffande import till gemenskapen av vissa varmvalsade platta produkter av olegerat stål med ursprung i Kina, Indien och Rumänien, och en undersökning påbörjades i enlighet med artikel 5 i beslut nr 2277/96/EKSG (nedan kallat grundbeslutet).

(2) Förfarandet inleddes till följd av ett klagomål som ingivits av Eurofer för gemenskapstillverkare som står för en betydande del, enligt artiklarna 4.1 och 5.4 i grundbeslutet, av den sammanlagda tillverkningen i gemenskapen av den berörda produkten. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning av den berörda produkten och om väsentlig skada till följd därav, och denna bevisning ansågs tillräcklig för att det skulle vara motiverat att inleda ett förfarande.

(3) I enlighet med artikel 5.11 i grundbeslutet underrättade kommissionen officiellt de klagande gemenskapstillverkarna, de exporterande tillverkare, importörer, leverantörer och användare som man visste berördes samt dessas intresseorganisationer och företrädarna för exportländerna om att förfarandet inletts. I enlighet med artikel 6.5 i grundbeslutet gav kommissionen också de direkt berörda parterna möjlighet att lämna synpunkter skriftligen och att begära att bli hörda.

(4) Samtliga exporterande tillverkare och de flesta klagande gemenskapstillverkare och importörer lämnade synpunkter skriftligen.

Kommissionen hörde samtliga berörda parter som inom den angivna tidsfristen begärt att bli hörda och visat att de troligen skulle komma att beröras av resultatet av förfarandet och att det fanns särskilda skäl att höra dem.

(5) För att de exporterande tillverkarna i Kina om de så önskade skulle kunna ansöka om marknadsekonomisk status eller individuell behandling sände kommissionen blanketter för ansökan om marknadsekonomisk status/individuell behandling till de kinesiska exporterande tillverkare som man visste berördes.

(6) Kommissionen sände frågeformulär till alla dessa parter och till de parter som givit sig till känna inom den tidsfrist som angivits i tillkännagivandet om inledande.

Kommissionens frågeformulär besvarades av

— elva klagande gemenskapstillverkare,

— åtta exporterande tillverkare i de berörda länderna,

— en icke närstående importör i gemenskapen,

— en gemenskapsimportör som var de exporterande tillverkarna närstående, och

— fyra användarföretag i gemenskapen.

(7) Kommissionen inhämtade och kontrollerade samtliga uppgifter som bedömdes som nödvändiga för ett preliminärt avgörande och gjorde kontrollbesök, där tillbörligt, hos följande företag:

Klagande gemenskapstillverkare

— Aceralia Corporacion Sid., Madrid, Spanien

— British Steel Plc, London, Förenade kungariket

— Dillinger, Dillingen, Tyskland

— GTS, Dunkerque, Frankrike

— ILVA Spa, Genua, Italien

— Palini and Bertoli, San Giorgio di Nogaro, Italien

— Salzgitter, Salzgitter, Tyskland

— Thyssen Krupp Stahl AG, Duisburg, Tyskland

— Trametal, Genua, Italien

— Voest Alpine, Linz, Österrike

[1] EGT L 308, 29.11.1996, s. 11.
[2] EGT L 122, 12.5.1999, s. 35.
[3] EGT C 133, 13.5.1999, s. 17.

Exporterande tillverkare

a) Kina

— Angang New Steel Company Ltd, Anshan City

— Jinan Iron & Steel Group Corporation, Jinan

— Maanshan Iron & Steel Co Ltd, Maanshan

— Qinhuangdao Shougang Plate Mill Co Ltd, Qinhuangdao

— Shanghai Pu Dong Iron & Steel Co Ltd, Shanghai

— Wuyang Iron and Steel Co Ltd, Wugang City

b) Indien

— Steel Authority of India Ltd, New Delhi

c) Rumänien

— Sidex SA, Galati

Icke närstående importör/användare i gemenskapen

— Olan SA, Araia, Spanien

Importörer i gemenskapen som var de exporterande tillverkarna närstående

Rumänien: Sidex International plc, London, Förenade kungariket

(8) Undersökningen av dumpning omfattade perioden från och med den 1 januari 1998 till och med den 31 mars 1999 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av skada omfattade perioden från och med 1995 till och med utgången av perioden för undersökning av dumpning (nedan även kallad skadeundersökningsperioden).

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

(9) Den produkt som berörs är platta produkter av olegerat stål, inte i ringar eller rullar, inte vidare bearbetade efter varmvalsning, utan reliefmönster och med en tjocklek på över 10 mm och en bredd av minst 600 mm enligt KN-nummer ex 7208 51 30 (TARIC-nummer 7208 51 30*10), ex 7208 51 50 (TARIC-nummer 7208 51 50*10), ex 7208 51 91 (TARIC-nummer 7208 51 91*10) och ex 7208 51 99 (TARIC-nummer 7208 51 99*10), eller med en tjocklek av minst 4,75 mm men högst 10 mm och en bredd av minst 2 050 mm enligt KN-nummer ex 7208 52 91 (TARIC-nummer 7208 52 91*10), med ursprung i Kina, Indien och Rumänien.

Kvartoplåtar tillverkas i allmänhet genom varmvalsning av plattor och kan vara av olika kvaliteter och dimensioner. Större delen av importen från tredje land till gemenskapen utgörs av standardkvaliteter såsom byggnadsstål (t.ex. S235, S275 och S355 enligt Euronorm EN 10025), stål för varvsindustrin och stål för pannor (enligt EN 10207).

Undersökningen har visat att importen från de berörda länderna visserligen är koncentrerad till vissa KN-nummer men att den omfattar samtliga typer av kvartoplåtar enligt ovan.

2. Likadan produkt

(10) Undersökningen har visat att den produkt som importeras från de berörda länderna är identisk eller jämförbar med den produkt som tillverkas i gemenskapen, inte bara vad beträffar de grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaperna och användningsområdena utan även vad beträffar kvaliteterna och de olika dimensionerna av produkten. En jämförelse mellan den produkt som exporteras till gemenskapen och den som säljs på de inhemska marknaderna i Indien och Rumänien gav samma resultat.

(11) Mot denna bakgrund dras slutsatsen att kvartoplåtar som tillverkas i de berörda länderna och säljs på de inhemska marknaderna i Indien och Rumänien eller exporteras till gemenskapen från samtliga tre länder är likadana enligt artikel 1.4 i grundbeslutet som de som tillverkas och säljs av gemenskapsindustrin på gemenskapens marknad.

C. DUMPNING

1. Normalvärde

1.1 *Kina*

1.1.1 Marknadsekonomisk status

(12) Enligt artikel 2.7 b i grundbeslutet skall, vid antidumpningsundersökningar rörande import från Kina, normalvärdet bestämmas i enlighet med punkterna 1–6 i den artikeln för tillverkare som kan visa att de uppfyller de kriterier som anges i artikel 2.7 c, dvs. att marknadsekonomiska förhållanden råder för dem.

(13) Sex kinesiska företag ansökte om marknadsekonomisk behandling. Undersökningen på plats hos dessa företag visade dock att staten hade ett avsevärt inflytande över samtligas verksamhet. Det konstaterades i fråga om råmaterialförsörjning, statligt inflytande, revision av räkenskaperna, byteshandel och markägande att kriterierna i artikel 2.7 c i grundbeslutet inte uppfylldes. Närmare bestämt var kriterierna i artikel 2.7 c första strecksatsen inte uppfyllda i fem företag, medan de i andra strecksatsen inte uppfylldes av två företag, de i tredje strecksatsen inte uppfylldes av fyra företag och de i fjärde strecksatsen inte uppfylldes av tre företag. Dessutom ägdes alla dessa företag helt eller till större delen av staten.

Därför drogs slutsatsen att inget av dessa företag kunde beviljas marknadsekonomisk behandling.

(14) De berörda företagen och gemenskapsindustrin underrättades om slutsatserna och gavs möjlighet att lämna synpunkter.

1.1.2 Jämförbart land

(15) För att normalvärdet skulle kunna fastställas för de kinesiska företag som inte var verksamma under marknadsmässiga förhållanden måste enligt artikel 2.7 i grundbeslutet ett jämförbart land med marknadsekonomi väljas. Den klagande föreslog Taiwan eller Mexiko, och kommissionen föreslog Taiwan. De kinesiska företagen invände mot detta inom den tidsfrist som angivits i tillkännagivandet om inledande och föreslog att Indien skulle användas i stället. De påpekade att Indien var en stor ståltillverkare med produktionsförhållanden som liknade de kinesiska. Tillverkningskostnaderna i Indien var jämförbara med de som rådde i Kina, eftersom Indien liksom Kina hade egna kol- och järnmalmsgruvor.

(16) Eftersom tillverkarna i Taiwan och Mexiko inte ville samarbeta övervägde kommissionen Indien och Rumänien. Av dessa två länder ansågs Indien vara det lämpligaste, eftersom den indiska inhemska marknaden var den största och karakteriserades av ett stort antal konkurrerande lokala tillverkare. Vidare var, såsom förklaras närmare nedan, den inhemska försäljningen i Indien representativ för exporten från Kina till gemenskapen, vad beträffar både volym och produkttyper.

1.1.3 Fastställande av normalvärde

(17) Normalvärdet fastställdes således på grundval av den indiska exporterande tillverkarens inhemska priser.

(18) Den indiska exporterande tillverkarens inhemska försäljning av den likadana produkten under undersökningsperioden var tillräcklig enligt artikel 2.2 i grundbeslutet, eftersom den sammanlagt och för varje produkttyp motsvarade mer än 5 % av den volym av den berörda produkten som exporterades från Kina till gemenskapen.

(19) Kommissionen gjorde vidare för varje typ en bedömning av huruvida den indiska försäljningen av den likadana produkten hade ägt rum vid normal handel enligt artikel 2.4 i grundbeslutet. I detta syfte jämfördes den sammanlagda tillverkningskostnaden per enhet under undersökningsperioden med priset per enhet vid varje inhemsk försäljningstransaktion under samma period. Om volymen inhemsk försäljning till priser som översteg enhetskostnaden för varje produkttyp utgjorde minst 80 % av försäljningen och det vägda genomsnittliga priset var lika högt som eller högre än den vägda genomsnittliga kostnaden, fastställdes normalvärdet på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt betalats vid all inhemsk försäljning. I övriga fall fastställdes normalvärdet på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt betalats vid den återstående lönsamma inhemska försäljningen, eftersom volymen lönsamma transaktioner inte understeg 10 % av försäljningen. Därefter beräknades ett vägt genomsnittligt normalvärde för varje KN-nummer.

1.2 ***Indien och Rumänien***

(20) Vid fastställandet av normalvärdet avgjordes det först för var och en av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna huruvida den sammanlagda volymen av den inhemska försäljningen av den berörda produkten var representativ enligt artikel 2.2 i grundbeslutet, dvs. om denna försäljning motsvarade minst 5 % av den volym av den berörda produkten som exporterades till gemenskapen. Det konstaterades att samtliga samarbetsvilliga exporterande tillverkares inhemska försäljningsvolym motsvarade mer än 5 % av exportförsäljningen.

(21) Därefter undersöktes för varje exporterande tillverkare huruvida den sammanlagda inhemska försäljningen av varje produkttyp motsvarade minst 5 % av volymen av exportförsäljningen till gemenskapen av samma typ.

(22) För de produkttyper som uppfyllde 5 %-kriteriet fastställdes det huruvida tillräcklig försäljning ägt rum vid normal handel enligt artikel 2.4 i grundbeslutet.

(23) Om volymen av den inhemska försäljningen av en viss produkttyp till priser som översteg enhetskostnaden utgjorde minst 80 % av försäljningen och det vägda genomsnittliga priset var lika högt som eller högre än den vägda genomsnittliga kostnaden, fastställdes normalvärdet för produkttypen i fråga på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt betalats vid all inhemsk försäljning. I övriga fall fastställdes normalvärdet på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt betalats vid återstående lönsam inhemsk försäljning, förutsatt att volymen av de lönsamma transaktionerna utgjorde mindre än 80 % men inte mindre än 10 % av försäljningen.

(24) Om volymen av den inhemska försäljningen av en viss produkttyp motsvarade mindre än 5 % av den volym som exporterades till gemenskapen, eller om volymen av den lönsamma inhemska försäljningen motsvarade mindre än 10 %, ansågs den inhemska försäljningen av denna produkttyp otillräcklig enligt artikel 2.4 i grundbeslutet, och den lämnades därför utan beaktande. Eftersom inga andra tillverkare i det berörda landet hade någon representativ inhemsk försäljning konstruerades normalvärdet i sådana fall på grundval av den berörda exporterande tillverkarens tillverkningskostnader för den exporterade produkttypen i fråga plus ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst, i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundbeslutet. Försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna för varje exporterande tillverkare grundades på dennes representativa inhemska försäljning, och vinstmarginalen grundades på dennes representativa inhemska försäljning vid normal handel.

(25) När det gäller den indiska exporterande tillverkaren delades den inhemska försäljningen av den berörda produkten in i direktförsäljning och lagerförsäljning. Direktförsäljning sker direkt från fabriken till den icke närstående kunden, medan lagerförsäljning sker från ett nät av filialer över hela Indien.

Vid undersökningen på plats konstaterades det att produktens kvalitet försämrades under lagringen, och ett stort antal rabatter gavs vid denna försäljning av olika skäl, varav ett av de vanligaste var sekunda kvalitet. Eftersom dessa rabatter gavs på olika sätt kunde företaget inte identifiera de transaktioner vid vilka en kvalitetsrabatt hade beviljats. Exportförsäljningen utgjordes dessutom endast av produkter av högsta kvalitet.

Av dessa skäl beslutades det att normalvärdet preliminärt skulle fastställas på grundval av direktförsäljningen, eftersom det konstaterats att denna i kvalitetshänseende var jämförbar med exportförsäljningen samt att den ägde rum i tillräckliga kvantiteter.

2. **Exportpris**

2.1 ***Kina***

(26) Undersökningen visade att all exportförsäljning av den berörda produkten gick till icke närstående kunder i gemenskapen. Exportpriserna beräknades därför i enlighet med artikel 2.8 i grundbeslutet, dvs. på grundval av de priser som faktiskt betalades eller skulle betalas av dessa oberoende kunder.

(27) Eftersom en jämförelse mellan de uppgifter om exporten till gemenskapen som lämnats av de samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkarna och statistik från Eurostat visade att exporten enligt de kinesiska siffrorna endast var 74 % av exporten enligt Eurostats uppgifter, drogs slutsatsen att priserna för den resterande försäljningen borde fastställas med utgångspunkt i Eurostats uppgifter, vilka ansågs representativa i detta sammanhang.

2.2 ***Indien och Rumänien***

(28) Om exportförsäljningen till gemenskapen gick direkt till oberoende importörer fastställdes exportpriserna på grundval av de priser som faktiskt betalades eller skulle betalas av dessa importörer, i enlighet med artikel 2.8 i grundbeslutet.

(29) Om exportförsäljningen gick till importörer i gemenskapen som var den exporterande tillverkaren närstående, konstruerades exportpriserna på grundval av de priser till vilka de importerade produkterna första gången såldes vidare till oberoende köpare i gemenskapen, i enlighet med artikel 2.9 i grundbeslutet. Justeringar gjordes för alla kostnader som uppstått mellan import och återförsäljning, inbegripet en skälig marginal för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader plus en vinstmarginal på 5 % som preliminärt fastställdes med utgångspunkt i de tillgängliga uppgifterna.

3. **Jämförelse**

(30) För att en rättvis jämförelse skulle åstadkommas togs vederbörlig hänsyn i form av justeringar till påstådda olikheter enligt artikel 2.10 i grundbeslutet som bevisats påverka prisernas jämförbarhet. Justeringar gjordes sålunda för avdrag, transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader, kredit och provisioner.

(31) Det indiska företaget begärde en justering för importavgifter. Denna begäran avslogs i enlighet med artikel 2.10 b i grundbeslutet, eftersom det inte kunde bevisas att de material för vilka importtullar skulle betalas fysiskt ingick i de berörda produkter som såldes på den inhemska marknaden och att beloppet inte hade tagits ut eller återbetalats för den produkt som exporterades till gemenskapen.

4. **Dumpningsmarginaler**

4.1 ***Allmän metod***

(32) Dumpningsmarginalerna fastställdes i enlighet med artikel 2.10 och 2.11 i grundbeslutet på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje produkttyp och det vägda genomsnittliga exportpriset fritt fabrik för samma produkttyp och i samma handelsled. Vad Indien och Rumänien beträffar gjordes jämförelsen på nivån fritt fabrik och vad Kina beträffar på fob-nivån.

(33) För att åtgärdernas effektivitet skulle kunna säkerställas måste en övrig dumpningsmarginal fastställas för vart och ett av de berörda länderna. Kommissionen jämförde därför för varje berört land volymen av den import som kom från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna med den sammanlagda volymen av importen från exportländerna enligt Eurostats importstatistik. Det konstaterades att samarbetsviljan låg på en hög nivå i Indien (86 %). Kommissionen ansåg det därför lämpligt att fastställa dumpningsmarginalen för de icke samarbetsvilliga företagen till samma nivå som den högsta individuella dumpningsmarginal som fastställts för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i det berörda landet. Eftersom exportvolymen för den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Rumänien endast var 27 % jämfört med Eurostats uppgifter fastställdes den övriga antidumpningsmarginalen till samma nivå som den högsta kvartalsdumpningsmarginal som konstaterats i det landet för en enskild produkttyp som såldes i representativa kvantiteter. Denna metod ansågs nödvändig också för att det skulle kunna undvikas att bristande samarbete premierades och att det skapades möjligheter till kringgående.

(34) Samtliga sex kinesiska exporterande tillverkare ansökte om individuell behandling, dvs. fastställande av en individuell dumpningsmarginal på grundval av företagens individuella exportpriser.

Kommissionen kontrollerade huruvida dessa företag faktiskt och rättsligt var oberoende av den kinesiska staten i tillräcklig utsträckning.

Inget av de berörda företagen kunde på ett för kommissionen tillfredsställande sätt visa att de uppfyllde samtliga kriterier. Framför allt kunde det inte garanteras att inget statligt inflytande förekom. Vissa företag kunde inte visa att de hade fullständig kontroll över sin försörjning av råmaterial och insatsvaror i allmänhet. Dessutom ägdes samtliga företag helt eller till större delen av staten. Det beslutades följaktligen att inget av dessa företag skulle beviljas individuell behandling.

(35) Nedanstående dumpningsmarginaler konstaterades, uttryckta i procent av priset cif vid gemenskapens gräns.

4.2 ***Kina***	34,3 %

(36) Eftersom de sex samarbetsvilliga exporterande tillverkarna inte beviljats marknadsekonomisk status eller individuell behandling beaktades deras exportpriser tillsammans med Eurostats uppgifter för att Kinas sammanlagda export till gemenskapen skulle omfattas. Jämförelsen kunde därmed endast göras med utgångspunkt i KN-nummer.

4.3 ***Indien***

(37)	Steel Authority of India Ltd	51,1 %
	Övriga företag	51,1 %

4.4 ***Rumänien***

(38)	Sidex SA	14,4 %
	Övriga företag	52,6 %

D. SKADA

1. Definition av gemenskapsindustrin

1.1 *Gemenskapens sammanlagda tillverkning*

(39) Inom gemenskapen tillverkas den berörda produkten av
- tolv tillverkare som ingav klagomålet,
- fem gemenskapstillverkare som stödde klagomålet, och
- en gemenskapstillverkare som inte stödde klagomålet.

(40) Några exporterande tillverkare hävdade att vissa klagande gemenskapstillverkare under undersökningsperioden hade importerat varmvalsade platta produkter av olegerat stål från de länder som berördes av förfarandet. Kommissionen undersökte därför om någon av dem borde undantas från definitionen av gemenskapens tillverkning.

Det konstaterades att ingen av de tillverkare som nämnts själv hade importerat produkten i fråga. Ett handelsföretag som tillhörde samma koncern som en klagande gemenskapstillverkare hade emellertid importerat produkten i fråga under undersökningsperioden. Detta företag, som köpte stål över hela världen, även från tillverkaren i samma koncern, och sålde för egen räkning framför allt till tredje land, konstaterades handla oberoende. Strukturen hos den koncern som bägge företagen tillhör är sådan att vart och ett av företagen har sina egna räkenskaper, avger separata årsredovisningar och inte har någon överenskommelse om överföring av vinster eller förluster med förvaltningsbolaget. Dessutom lämnas separata inkomstskattedeklarationer, vart och ett av företagen har sin egen styrelse, och affärsförbindelserna med övriga företag i koncernen präglas av oberoende på samma villkor som gäller för förbindelserna med andra företag med vilka ingen rättslig förbindelse finns. Inköpen i fråga kan därför inte ha påverkat den berörda tillverkarens ställning, och det ansågs inte finnas några skäl att undanta någon tillverkare av varmvalsade platta produkter av olegerat stål från definitionen av gemenskapens tillverkning.

(41) De ovannämnda arton gemenskapstillverkarna av varmvalsade platta produkter av olegerat stål står därför för gemenskapens tillverkning enligt artikel 4.1 i grundbeslutet.

1.2 *Gemenskapsindustrin*

(42) Av de tolv tillverkare som ingivit klagomålet var det tio som besvarade kommissionens frågeformulär, tillät undersökningar på plats och på begäran lämnade ytterligare uppgifter till kommissionen; de ansågs därför som samarbetsvilliga vid undersökningen.

Dessa tio gemenskapstillverkare är Aceralia (Spanien), British Steel (Förenade kungariket), Dillinger (Tyskland), GTS (Frankrike), ILVA (Italien), Palini and Bertoli (Italien), Salzgitter (Tyskland), Thyssen (Tyskland), Trametal (Italien) och Voest Alpine (Österrike). Dessa företag svarade för mer än 75 % av gemenskapens sammanlagda tillverkning under undersökningsperioden och stod därmed för en betydande del av gemenskapens tillverkning enligt artikel 5.4 i grundbeslutet, och de kallas nedan gemenskapsindustrin.

(43) Åtta av dessa företag är helt integrerade, dvs. de stålplattor som används för valsning av den berörda produkten tillverkas eller köps inom den koncern de tillhör. De andra två företagen är så kallade omvalsare och köper stålplattor på den fria marknaden för att tillverka den berörda produkten.

För att preliminära avgöranden skulle kunna träffas gjordes undersökningar på plats hos sju klagande tillverkare. Dessa sju företags sammanlagda tillverkning utgjorde omkring 80 % av gemenskapsindustrins sammanlagda tillverkning.

1.3 *Övriga gemenskapstillverkare*

(44) De två övriga klagande tillverkarna, vars tillverkning utgjorde mindre än 2 % av de tolv klagande tillverkarnas sammanlagda tillverkning, besvarade inte kommissionens frågeformulär. Det ansågs därför att de inte var samarbetsvilliga vid undersökningen och att de därmed inte ingick i gemenskapsindustrin.

Av de övriga sex tillverkarna svarade en, som stödde klagomålet, delvis på kommissionens frågeformulär och tillät i princip undersökningar på plats, medan de andra fem inte över huvud taget besvarade kommissionens frågeformulär.

Dessa åtta företag kallas nedan övriga gemenskapstillverkare.

2. **Förbrukning**

(45) Förbrukningen i gemenskapen beräknades på grundval av den sammanlagda volymen av gemenskapsindustrins och de övriga gemenskapstillverkarnas försäljning på gemenskapens marknad samt den sammanlagda importvolymen.

De övriga gemenskapstillverkarnas försäljningsvolym beräknades med utgångspunkt i uppgifterna i klagomålet och de svar på kommissionens frågeformulär som lämnats av den övriga tillverkare som nämns i skäl 44. Importen beräknades på grundval av uppgifter från Eurostat eller uppgifter i svaren på kommissionens frågeformulär från exporterande tillverkare.

(46) Förbrukningen i gemenskapen, beräknad på detta sätt, var 573 097 ton/månad 1995, 522 349 ton/månad 1996, 558 569 ton/månad 1997 och 604 929 ton/månad under undersökningsperioden.

Under 1995 präglades gemenskapens marknad för den berörda produkten av stor efterfrågan och en stabil prisnivå. Förbrukningen minskade 1996 med 8,9 % och ökade sedan med 10,7 % 1997 och med ytterligare 7,9 % under undersökningsperioden, då den nådde en högre nivå än 1995 (+ 5,2 %).

Vad förbrukningen under undersökningsperioden beträffar visade undersökningen att den var särskilt hög under första halvåret 1998 jämfört med både samma period 1997 och andra halvåret 1998. Den synliga förbrukningen var närmare bestämt 577 795 ton/månad under andra halvåret 1997, 660 000 ton/månad under första halvåret 1998 och 571 000 ton/månad under andra halvåret 1998.

3. **Import från de berörda länderna**

3.1 *Sammanslagning*

(47) De rumänska myndigheterna och vissa exporterande tillverkare hävdade att dessas export inte borde slås samman med exporten från de övriga länder som omfattades av förfarandet, eftersom varken prisnivån eller utvecklingen av försäljningsvolymen var densamma. Den rumänska exporterande tillverkaren hävdade framför allt att dess export till gemenskapen minskat under undersökningsperioden.

(48) Efter en noggrann granskning av dessa påståenden och med beaktande av de villkor som fastställs i artikel 3.4 i grundbeslutet erinrar kommissionen om att de dumpningsmarginaler som konstaterats för Kina, Indien och Rumänien var 34,3 %, 51,1 % respektive 52,6 %, dvs. långt över miniminivån.

Mellan 1995 och undersökningsperioden ökade dessutom importen från samtliga tre berörda länder, och den hade framför allt en betydande andel av gemenskapens marknad. Trots en liten minskning under undersökningsperioden låg volymen av importen från vart och ett av de tre länderna, och således motsvarande marknadsandelar, avsevärt över miniminivån. Vidare låg priserna för importen från samtliga tre länder på samma nivå.

Slutligen visade kommissionens analys att de berörda produkterna som importerades från de länder som är föremål för undersökning var fullständigt utbytbara sinsemellan och mot dem som tillverkades och såldes av gemenskapsindustrin. Alla importerade produkter såldes också till samma kunder med tillämpning av en liknande prispolitik.

Därför drogs slutsatsen att det var lämpligt att vid bedömningen slå samman verkan av importen från Kina, Indien och Rumänien i enlighet med artikel 3.4 i grundbeslutet.

3.2 *Volymer, marknadsandelar och priser*

(49) Följande uppgifter om volymer, marknadsandelar och priser härleddes ur Eurostats importstatistik och svaren på kommissionens frågeformulär:

Sammanlagd import från de berörda länderna	1995	1996	1997	Undersökningsperioden (1/1998–3/1999)
Volym (ton/månad)	49 709	53 374	61 243	80 045
Marknads-andelar (%)	8,7	10,2	11	13,6
Genomsnittspris (ecu/ton)	288	298	315	321

Under skadeundersökningsperioden ökade den sammanlagda volymen av den dumpade importen med mer än 66 %, och de motsvarande sammanlagda marknadsandelarna ökade med 4,9 procentenheter. Samtidigt ökade priserna med 10,1 % upp till 321 euro/ton.

Uttryckt halvårsvis uppvisade den sammanlagda dumpade importen följande utveckling vad beträffar volymer (uttryckta i ton/månad) och priser (uttryckta i ecu/ton):

	1995 1–6	1995 7–12	1996 1–6	1996 7–12	1997 1–6	1997 7–12	1998 1–6	1998 7–12	1999 1–3
Volym	46 313	53 105	62 904	43 843	52 392	70 095	116 754	66 190	45 656
Pris	267	305	307	286	296	330	340	311	249

3.3 *Prisunderskridande*

(50) För fastställandet av prisunderskridandet analyserade kommissionen uppgifter avseende undersökningsperioden. Eftersom undersökningen omfattar så många olika varmvalsade platta produkter delades de berörda produkter som såldes av gemenskapsindustrin och importerades från exportländerna in i kategorier med utgångspunkt i tre kriterier: stålets bredd, tjocklek och kvalitet.

Jämförelsen gjordes sedan kvartalsvis mellan de vägda genomsnittliga försäljningspriserna för importerade produkter i varje kategori och gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga försäljningspriser för produkter i samma kategori. De priser som användes var de som togs ut av den första oberoende kunden, utan avdrag, vid behov justerade, genom avdrag för transportkostnader, till nivån fritt fabrik för gemenskapsindustrins produkter och nivån cif vid gemenskapens gräns, efter tull, för importerade produkter. Dessutom justerades importpriserna till att inkludera kostnader för tullklarering och kostnader efter import. De senare bestämdes på grundval av resultaten av den undersökning som genomförts beträffande icke närstående importörer.

(51) Prisunderskridandet konstaterades ligga på följande nivåer:

Indien

— Steel Authority of India Limhed 12,6 %

Kina 15,4 %

Rumänien

— Sidex 11,4 %

— Övriga företag 19,0 %

4. **Gemenskapsindustrins situation**

4.1 *Tillverkning*

(52) Under skadeundersökningsperioden var tillverkningen i stort sett stabil; den ökade något från 407 320 ton/månad 1995 till 397 647 ton/månad 1996, var som högst 1997 med 428 761 ton/månad och minskade igen med 6,7 % till 400 015 ton/månad under undersökningsperioden.

4.2 *Kapacitet och kapacitetsutnyttjande för samtliga varmvalsade platta produkter (den berörda produkten och övriga stålprodukter)*

(53) Eftersom de anläggningar som används för tillverkning av den berörda produkten även används för tillverkning av många olika typer av varmvalsad plåt som inte berörs av detta förfarande var det varken möjligt eller meningsfullt att ta fram specifika uppgifter om kapacitet och kapacitetsutnyttjande för den berörda produkten.

Därför beaktades de uppgifter om tillverkning och kapacitet som uppgivits för kommissionen beträffande alla varmvalsade platta produkter (den berörda produkten och övriga stålprodukter) inom ramen för EKSG-fördraget. De övriga stålprodukterna utgör omkring 25 % av den sammanlagda tillverkningen och är avsedda för andra stora marknader där det råder andra förhållanden än på marknaden för den berörda produkten. Årsvisa uppgifter fanns endast fram till och med 1998.

(54) Kapacitetsutnyttjandet (förhållandet mellan tillverkning och kapacitet) ökade avsevärt mellan 1996 och 1997, från 71,6 % till 80,8 %, och denna nivå bibehölls sedan under 1998 då siffran var 80,3 %.

(55) Eftersom stålindustrin är kapitalintensiv måste tillverkarna hålla ett så högt kapacitetsutnyttjande som möjligt för att minska effekterna av de höga fasta kostnaderna. Åtta av de tio tillverkare som utgör gemenskapsindustrin är integrerade. Större delen av det stål de använder tillverkas i masugnar, och denna process är svår att anpassa till marknadens svängningar. Det kapacitetsutnyttjande som uppnåddes 1997 och 1998 kan i vilket fall som helst inte betraktas som högt för denna typ av industri, och det råder ingen tvekan om att gemenskapsindustrin hade stor ledig kapacitet under skadeundersökningsperioden.

4.3 ***Lager***

(56) Gemenskapsindustrins utgående lager minskade från 559 293 ton 1995 till 549 598 ton 1996 och 535 812 ton 1997. Under undersökningsperioden steg lagernivåerna kraftigt, till 565 697 ton 1998 och 568 890 ton vid utgången av mars 1999.

4.4 ***Försäljningsvolym i gemenskapen och motsvarande marknadsandelar***

(57) Försäljningsvolymen på gemenskapens marknad minskade från 340 757 ton/månad 1995 till 315 323 ton/månad 1996 och ökade sedan till 344 855 ton/månad 1997, vilket överensstämmer med förbrukningens utveckling. Under undersökningsperioden minskade den emellertid med 2 % till 337 841 ton/månad, medan förbrukningen ökade med 7,9 % under samma period. Detta innebär att gemenskapsindustrins försäljning på gemenskapens marknad minskade med 0,9 % mellan 1995 och undersökningsperioden, medan förbrukningen ökade med 5,2 %.

(58) Gemenskapsindustrins marknadsandel ökade stadigt under de första tre åren av skadeundersökningsperioden, från 59,5 % 1995 till 60,4 % 1996 och 61,7 % 1997 för att sedan under undersökningsperioden minska med 5,9 procentenheter till 55,8 %. Detta motsvarar en sammanlagd förlust av marknadsandelar på 3,7 % mellan 1995 och undersökningsperioden, medan den dumpade importens marknadsandel såsom nämns ovan ökade med 4,9 procentenheter.

4.5 ***Genomsnittliga försäljningspriser i gemenskapen samt lönsamhet***

(59) Det framkom under undersökningen att en granskning av gemenskapsindustrins priser och lönsamhet som begränsade sig till undersökningsperioden (en period på 15 månader) skulle leda till felaktiga slutsatser, eftersom gemenskapens marknad genomgick stora förändringar under denna period.

Vid bedömningen av utvecklingen av försäljningspriserna och lönsamheten i gemenskapen analyserades uppgifterna därför först årsvis mellan 1995 och undersökningsperioden, sedan halvårsvis mellan 1995 och undersökningsperioden och slutligen kvartalsvis under undersökningsperioden.

4.5.1 *Årsvis analys*

(60) De vägda genomsnittliga priserna sjönk något, från 381 ecu/ton 1995 till 367 ecu/ton 1996 och 366 ecu/ton 1997, och steg sedan till 382 ecu/ton under undersökningsperioden, dvs. till 1995 års nivå.

(61) Lönsamheten, också på årsbasis, sjönk från 13,3 % 1995 till 6,4 % 1996 och 6,1 % 1997 för att sedan stiga till 8,5 % under undersökningsperioden, dock utan att komma upp till 1995 års nivå.

4.5.2 *Halvårsvis analys*

(62) De vägda genomsnittliga priserna och lönsamheten analyserades för varje halvårsperiod under perioden 1995–1998 och för de sista sex månaderna av undersökningsperioden (dvs. fjärde kvartalet 1998 och första kvartalet 1999).

(63) Vad beträffar gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga priser konstaterades det att de mellan 1995 och 1997 rörde sig kring 378 ecu/ton, med en största variation på 9 %.

Under första halvåret 1998 nåddes en mycket hög nivå, 412 ecu/ton, vilken följdes av en kraftig minskning till 384 ecu/ton under andra halvåret 1998 och 332 ecu/ton under undersökningsperiodens sista sex månader.

(64) Under samma period utvecklades lönsamheten på liknande sätt och varierade från som lägst 2,7 % under andra halvåret 1996 till som högst 15 % under första halvåret 1998. Under undersökningsperiodens sista sex månader gjorde gemenskapsindustrin en förlust på 4,3 %.

4.5.3 *Kvartalsvis analys under undersökningsperioden*

(65) De vägda genomsnittliga priserna och lönsamheten under undersökningsperioden analyserades också på kvartalsbasis.

(66) Under de första tre kvartalen 1998 gjorde de höga priserna för gemenskapsindustrins produkter att en lönsamhet på över 13 % kunde nås, en nivå som tidigare endast uppnåtts under 1995 när marknaden kännetecknades av mycket stor efterfrågan och motsvarande prisnivåer.

Under tredje och i synnerhet fjärde kvartalet 1998 började priserna emellertid sjunka kraftigt, till 361 ecu/ton, dvs. betydligt under det genomsnittliga priset på 378 ecu/ton under perioden mellan 1995 och 1998. Under första kvartalet 1999 sjönk priserna med ytterligare 15,5 % jämfört med priserna under fjärde kvartalet 1998. Mellan första kvartalet 1998 och första kvartalet 1999 sjönk priserna med mer än 25 %.

Samtidigt sjönk lönsamheten med 9,7 procentenheter mellan tredje och fjärde kvartalet 1998 och med ytterligare 11,6 procentenheter första kvartalet 1999. Mellan första kvartalet 1998 och första kvartalet 1999 sjönk lönsamheten med mer än 22,1 procentenheter.

Nedanstående tabell innehåller närmare kvartalsvila uppgifter om priser och lönsamhet:

	I/1998	II/1998	III/1998	IV/1998	I/1999
Pris (ecu/ton)	407	417	406	361	305
Lönsamhet (%)	+ 14,1	+ 15,9	+ 13,3	+ 3,6	– 8

4.6 *Sysselsättning*

(67) Sysselsättningen minskade från 6 943 anställda 1995 till 6 708 under 1996, 6 290 under 1997 och 6 008 under undersökningsperioden, vilket motsvarar en sammanlagd minskning på mer än 13 %.

4.7 *Slutsats om skada*

(68) Undersökningen visade att priserna för den dumpade importen, vilken ökade betydligt sett till både volym och marknadsandel, avsevärt underskred gemenskapsindustrins priser.

Samtidigt kunde gemenskapsindustrin, trots att marknaden expanderat betydligt sedan 1996 och ledig kapacitet fanns, inte öka sin tillverkning mellan 1997 och undersökningsperioden. Den var tvärtom tvungen att minska tillverkningen och öka lagren.

Mellan 1995 och undersökningsperioden var volymen av gemenskapsindustrins försäljning på gemenskapens marknad i stort sett stabil, medan förbrukningen ökade med mer än 5 %. Mellan 1997 och undersökningsperioden minskade försäljningsvolymen med 2 %, medan förbrukningen ökade med mer än 7,9 %. Detta ledde till att gemenskapsindustrins marknadsandel minskade totalt sett under skadeundersökningsperioden (–3,7 %). Mellan 1997 och undersökningsperioden minskade gemenskapsindustrins marknadsandel med 5,9 procentenheter.

Fram till mitten av 1998 var gemenskapsindustrins priser höga och stora vinster kunde noteras, framför allt till följd av den stora efterfrågan. Därefter, i synnerhet under fjärde kvartalet 1998 och första kvartalet 1999 (dvs. undersökningsperiodens sista sex månader), försämrades gemenskapsindustrins situation betydligt, särskilt vad beträffar priser och ekonomiskt resultat. Under denna period sjönk priserna kraftigt, till omkring 18 % under det genomsnittliga pris som konstaterats under det föregående kvartalet, och det ekonomiska resultatet utgjordes av en förlust (–4,3 %). Under första kvartalet 1999 sjönk priserna med 25 % jämfört med första kvartalet 1998, och det ekonomiska resulatet försämrades till en förlust på omkring 8 %.

Mot bakgrund av analysen ovan dras preliminärt slutatsen att gemenskapsindustrin lidit väsentlig skada enligt artikel 3.1 i grundbeslutet.

E. **ORSAKSSAMBAND**

1. **Inledning**

(69) Kommissionen undersökte i enlighet med artikel 3.6 och artikel 3.7 i grundbeslutet om den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit orsakats av den dumpade importen från Indien, Kina och Rumänien; även andra kända faktorer undersöktes för att det skulle kunna säkerställas att skada orsakad av dessa faktorer inte tillskrevs den dumpade importen.

(70) Vid en analys av stålmarknaden måste hänsyn tas till att stål är en viktig handelsvara och att dess grundpris, vilket offentliggörs i specialiserade medier, är välkänt av alla aktörer på marknaden. Den produkt som berörs av denna undersökning är därför, oavsett om den tillverkas och säljs av gemenskapsindustrin eller importeras från de berörda länderna, i hög grad priskänslig, och prissvängningar förmedlas snabbt till hela marknaden.

(71) Det bör också erinras om att marknaden för den produkt som berörs av denna undersökning är orderstyrd såtillvida att förekomsten av så många olika produkter, som skiljer sig kraftigt åt i fråga om kvalitet, bredd och tjocklek, gör att tillverkning måste ske på beställning. Vid bedömningen av verkan av någon faktor, t.ex. dumpning, på gemenskapsindustrins försäljning i gemenskapen måste därför hänsyn tas till en viss eftersläpning.

2. **Den dumpade importens verkan**

2.1 *Den dumpade importens volym*

(72) Under 1995 importerades 49 709 ton/månad från de tre berörda länderna, vilket utgjorde omkring 38 % av den sammanlagda importen till gemenskapen. Volymen av den dumpade importen ökade kraftigt under de följande åren (+ 7,3 % mellan 1995 och 1996, + 14,7 % mellan 1996 och 1997 och + 34,4 % mellan 1997 och undersökningsperioden). Under undersökningsperioden utgjorde den dumpade importen mer än 47,5 % av den sammanlagda importen.

(73) Volymen av den dumpade importen analyserades också i absoluta tal samt jämfördes på halvårsbasis med gemenskapsindustrins tillverkning.

(74) Volymen av den dumpade importen ökade kraftigt, från 52 392 ton/månad under första halvåret 1997 till 70 045 ton/månad under andra halvåret 1997, och nådde sin högsta nivå med 116 754 ton/månad under första halvåret 1998 (dvs. en dryg fördubbling jämfört med första halvåret 1997). Under andra halvåret 1998 minskade importen till 66 190 ton/månad, vilket innebar att den fortfarande låg långt över genomsnittet för perioden mellan 1995 och första halvåret 1997, och den minskade igen under första kvartalet 1999, till 45 656 ton/månad, och låg därmed nära den nivå för importvolymen som noterades mellan 1995 och början av 1997.

(75) En jämförelse mellan volymen av den dumpade importen och gemenskapsindustrins tillverkning visar att förhållandet mellan importen från de tre berörda länderna och gemenskapsindustrins sammanlagda genomsnittliga tillverkning varierade mellan 11 % under andra halvåret 1996 och 16,5 % under andra halvåret 1998, med undantag för de första sex månaderna av undersökningsperioden, då importen motsvarade mer än 29,2 % av gemenskapsindustrins sammanlagda genomsnittliga tillverkning.

(76) Den dumpade importen låg under första halvåret 1998 på 116 754 ton/månad, dvs. över 46 000 ton/månad mer än under de föregående sex månaderna, vilket sett i förhållande till förbrukningen, som i genomsnitt var omkring 570 000 ton/månad mellan 1995 och 1997, innebär att marknadsandelen ökat i exceptionell utsträckning, med mer än 8,5 %. Denna import tillgodosåg en mycket stor synlig förbrukning under samma period. Under den återstående delen av undersökningsperioden, när det stod klart att användarna inte kunde absorbera denna ökning av den synliga förbrukningen, sjönk dock priserna och vinsterna avsevärt.

(77) Det framgår av det ovanstående att denna ökning av volymen av den dumpade importen i mycket hög utsträckning bidrog till ökningen av den synliga förbrukningen, eftersom gemenskapsindustrin förlorade order och tvingades öka lagren från 535 812 ton vid utgången av 1997 till 565 697 ton vid utgången av 1998 och 568 890 ton den 31 mars 1999 och gradvis minska tillverkningen från 428 761 ton/månad 1997 till 400 015 ton/månad under undersökningsperioden.

2.2 *Priser för den dumpade importen*

(78) Under 1997 var skillnaden mellan priserna för den dumpade importen och gemenskapsindustrins priser omkring 50 ecu/ton. Denna prisskillnad ökade dock till mer än 70 ecu/ton 1998 och minskade sedan till omkring 56 ecu/ton under första kvartalet 1999.

Mot bakgrund av att stålindustrin arbetar med en viss eftersläpning orsakade den stora ökningen av importvolymen under undersökningsperiodens första sex månader en snabb destabilisering av marknaden, och priserna pressades ned under återstoden av undersökningsperioden. För att täcka de fasta kostnaderna var gemenskapsindustrin därför tvungen att upprätthålla tillverkningsnivåerna och sälja till de låga priser som dumpningen givit upphov till. Detta ledde till att lönsamheten sjönk och stora förluster noterades under första kvartalet 1999. Lönsamhetens förändring under undersökningsperioden är anmärkningsvärd: den gick från en vinst på försäljningen på över 14 % under första kvartalet 1998 till en förlust på 8 % under första kvartalet 1999, en tillbakagång med mer än 22 procentenheter.

2.3 *Slutsats*

(79) Med hänsyn till det stora inflödet av dumpad import som inte stod i proportion till vad marknaden på lång sikt kunde absorbera, till den därav följande skillnaden mellan priserna för den dumpade importen och gemenskapsindustrins priser samt till gemenskapsindustrins försämrade situation dras slutsatsen att den dumpade importen från Kina, Indien och Rumänien vållade gemenskapsindustrin väsentlig skada enligt artikel 3.6 i grundbeslutet.

3. **Verkan av andra faktorer**

3.1 *Förbrukning*

(80) Kommissionen undersökte om förbrukningens utveckling påverkat gemenskapsindustrins situation. I detta sammanhang erinras det om att förbrukningen mellan 1995 och undersökningsperioden ökade med 5,2 %, medan gemenskapsindustrins försäljning minskade något.

(81) Förbrukningens utveckling kan därför inte anses ha påverkat gemenskapsindustrins situation negativt.

3.2 *De övriga gemenskapstillverkarnas situation*

(82) De övriga gemenskapstillverkarnas situation togs också i beaktande. I detta sammanhang erinras det om att kommissionen hade tillgång till de uppgifter som lämnats i klagomålet; en av de övriga gemenskapstillverkarna hade också samarbetat till viss del.

På grundval av dessa uppgifter gjordes en beräkning av hur de övriga gemenskapstillverkarnas försäljningsvolym utvecklats, vilket gjorde det möjligt att fastställa förbrukning och marknadsandelar under skadeundersökningsperioden.

(83) Volymen av de övriga gemenskapstillverkarnas försäljning på gemenskapens marknad minskade från 102 778 ton/månad 1995 till 91 210 ton/månad 1996 och 65 470 ton/månad 1997 för att sedan öka till 93 662 ton/månad under undersökningsperioden. Motsvarande marknadsandel var 17,9 % 1995, 17,5 % 1996, 11,8 % 1997 och 15,5 % under undersökningsperioden.

Minskningen av försäljningsvolym och marknadsandel mellan 1996 och 1997 berodde på att en gemenskapstillverkare lämnade marknaden. Denna tillverkare kom tillbaka under undersökningsperioden, men de övriga gemenskapstillverkarna kunde ändå inte uppnå samma marknadsandel som tidigare; mellan 1995 och undersökningsperioden minskade den med 2,4 procentenheter.

3.3 *Utbudsöverskott*

(84) Vissa exporterande tillverkare i de berörda länderna gjorde gällande att marknaden under undersökningsperioden kännetecknades av utbudsöverskott och överkapacitet och att detta var orsaken till gemenskapsindustrins eventuellt försämrade resultat.

Kommissionen konstaterade att marknaden verkligen var mättad under undersökningsperioden och att detta berodde på den exceptionella ökningen av dumpad import mellan 1997 och 1998 (+ 34,4 %). Detta var orsaken till att gemenskapsindustrin minskade sin tillverkning och förlorade marknadsandelar. Det var i själva verket den ökade dumpade importen som orsakade utbudsöverskottet på marknaden och vållade gemenskapsindustrin väsentlig skada.

3.4 *Konkurrensbegränsande metoder från gemenskapsindustrins sida*

(85) Vissa exporterande tillverkare hävdade att gemenskapsindustrins inblandning i konkurrensbegränsande verksamhet omöjliggjorde skadebedömningen, eftersom denna verksamhet fullständigt snedvridit marknadssituationen.

(86) De hänvisade i sin argumentation för det första till ett kommissionsbeslut (98/247/EKSG av den 21 januari 1998, ärendet avseende legeringspåslag) genom vilket påföljder utdömdes för konkurrensbegränsande metoder inom sektorn för rostfritt stål. I detta sammanhang erinras det om att den aktuella undersökningen gäller en produkt av olegerat stål som är avsedd för en annan marknad än den för rostfritt stål. Detta argument är därför inte relevant.

(87) För det andra gjorde de gällande att den tyska stålhandeln använde sig av ett system för informationsutbyte. Detta påstående grundades på ett kommissionsbeslut av den 26 november 1997 om ett förfarande i enlighet med artikel 65 i EKSG-fördraget (målet avseende Wirtschaftsvereinigung Stahl). I detta beslut konstaterades att det ifrågavarande systemet för informationsutbyte visserligen utgjorde en överträdelse mot konkurrensbestämmelserna men att det inte genomförts av de berörda parterna till följd av den skriftliga varning som kommissionen sänt till dem den 8 juli 1996. Med hänsyn till den tid som förflutit (två år när undersökningsperioden inleddes) och det faktum att det i samband med den aktuella undersökningen inte lämnats några dokumenterade eller styrkta uppgifter som strider mot kommissionens tidigare avgöranden, kan slutsatsen dras att inte heller det andra argumentet är relevant.

3.5 *Import från andra tredje länder*

(88) Kommissionen analyserade också hur import från andra länder som inte omfattas av den aktuella undersökningen påverkade gemenskapsindustrins situation. Vissa exporterande tillverkare gjorde gällande att import från Polen, Tjeckien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Bulgarien och Ukraina vållade gemenskapsindustrin skada och att det skulle vara diskriminerande att införa åtgärder endast mot import från Indien, Kina och Rumänien.

3.5.1 *Import från andra tredje länder sammantaget betraktad*

(89) Volymen av denna import från tredje land och dess marknadsandel ökade under skadeundersökningsperioden från 13,9 % 1995 till 15,1 % under undersökningsperioden. Mellan 1997 och undersökningsperioden, dvs. när den största volymen dumpad import från de länder som omfattas av undersökningen kom in på gemenskapens marknad och ökade dessa länders marknadsandel med 2,3 procentenheter, minskade emellertid marknadsandelen för importen från andra tredje länder med 0,4 procentenheter.

(90) Under skadeundersökningsperioden var priset för import från andra tredje länder i stort sett stabilt; det varierade mellan 306 ecu/ton 1996 och 325 ecu/ton under undersökningsperioden. Under 1997 nådde priset för den dumpade importen, som stigit gradvis sedan 1995, samma nivå som priset för import från andra tredje länder (313 ecu/ton jämfört med 315 ecu/ton). Under undersökningsperioden sjönk dock priset för den dumpade importen igen, och det underskred därmed priset för import från andra tredje länder (317 ecu/ton jämfört med 325 ecu/ton).

(91) Nedanstående avgöranden träffades i fråga om import från de enskilda länderna.

3.5.2 *Polen och Tjeckien*

(92) Volymen av importen från Polen minskade med 24,5 % mellan 1995 och undersökningsperioden, och importen från Tjeckien ökade från 16 234 ton/månad 1995 till 25 175 ton/månad 1997 för att sedan minska kraftigt till 19 955 ton/månad under undersökningsperioden. Under den senare perioden var marknadsandelen för importen från Polen och Tjeckien 1,8 % respektive 3,3 %, och priserna var lägre än gemenskapsindustrins priser men högre än priserna för den dumpade importen.

3.5.3 *F.d. jugoslaviska republiken Makedonien*

(93) På grundval av uppgifter från Eurostat konstaterades att f.d. jugoslaviska republiken Makedonien ökade sin export till gemenskapen under skadeundersökningsperioden. Under undersökningsperioden var dess marknadsandel 1,9 %, och dess priser var lägre än gemenskapsindustrins priser men högre än priserna för den dumpade importen.

3.5.4 *Bulgarien och Ukraina*

(94) Exporten från Bulgarien minskade mellan 1995 och undersökningsperioden, medan exporten från Ukraina ökade stadigt under samma period. Deras marknadsandelar var 2 % respektive 1,5 % under undersökningsperioden, och deras priser var lägre än gemenskapstillverkarnas priser och låg på ungefär samma nivå som priserna för den dumpade importen.

3.5.5 *Polens, Tjeckiens, f.d. jugoslaviska republiken Makedoniens, Bulgariens och Ukrainas sammanlagda marknadsandel*

(95) Den sammanlagda marknadsandelen för importen från Polen, Tjeckien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Bulgarien och Ukraina nådde sin högsta nivå, 12,6 %, under 1997. Den minskade emellertid med 2,1 procentenheter under undersökningsperioden, då den alltså var 10,5 %.

3.5.6 *Slutsats*

(96) Det kan inte, med utgångspunkt i analysen ovan, uteslutas att importen från Polen, Tjeckien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Bulgarien och Ukraina kan ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit. Detta faktum är dock inte i sig tillräckligt för att bryta orsakssambandet mellan den dumpade import som denna undersökning gäller och den skada som gemenskapsindustrin lidit, i synnerhet mot bakgrund av att dumpningsmarginalerna och importvolymerna var betydande under hela skadeundersökningsperioden och att marknadsandelen för den dumpade importen ökade till 13,3 % under undersökningsperioden.

3.6 ***Gemenskapsindustrins export***

(97) Under skadeundersökningsperioden utgjorde gemenskapsindustrins export i genomsnitt omkring 20 % av dess sammanlagda försäljning. Exporten ökade från 62 548 ton/månad 1995 till 83 132 ton/månad 1996 och 85 055 ton/månad 1997 för att sedan minska till 59 969 ton/månad under undersökningsperioden.

Under samma period varierade exportpriserna från 390 ecu/ton 1995 till 347 ecu/ton 1996, 379 ecu/ton 1998 och 412 ecu/ton under undersökningsperioden, vilket innebär att de under hela perioden, utom under 1996, var högre än priserna på gemenskapens marknad.

(98) En analys av de tillgängliga uppgifterna på halvårsbasis under 1997 och undersökningsperioden visar dock att skillnaden mellan gemenskapsindustrins inhemska priser och dess exportpriser gradvis ökade under denna period.

(99) Exportpriserna sjönk visserligen under undersökningsperioden, men mycket mindre än de inhemska priserna. Under första kvartalet 1999 låg exportpriserna fortfarande på 370 ecu/ton, vilket ligger nära nivån för de genomsnittliga inhemska priserna under 1995–1998 (378 ecu/ton), och gemenskapsindustrin gick därmed fortfarande med vinst.

Trots en minskning av volymen förblev gemenskapsindustrins exportpriser relativt stabila under undersökningsperioden.

Mot denna bakgrund dras slutsatsen att försämringen av gemenskapsindustrins situation inte orsakades av dess export.

3.7 ***Situationen på världsmarknaden***

(100) Vissa exporterande tillverkare hävdade att den allmänna instabilitet som präglade världsmarknaden för stål under 1998 var den huvudsakliga orsaken till gemenskapsindustrins eventuellt försämrade resultat. Det gjordes framför allt gällande att den asiatiska krisen hade stört den internationella handeln så att länder som tidigare varit nettoimportörer blivit nettoexportörer. Detta skulle ha lett till ett allmänt utbudsöverskott och därmed sjunkande priser.

(101) Stålindustrin är, såsom nämns ovan, kapitalintensiv, och förändringar av efterfrågan inom en viss region leder ofta till snabba förändringar av det geografiska försäljningsmönstret. Ståltillverkarna strävar efter att upprätthålla ett högt kapacitetsutnyttjande, och när efterfrågenivån på en viss del av världsmarknaden inte gör detta möjligt tenderar tillverkarna att öka försäljningen till andra delar av världen för att på så sätt uppnå den önskade tillverkningsnivån. Den internationella stålhandeln är välutvecklad, och detta innebär att snabba förändringar av de kvantiteter som säljs och köps medför lika snabba förändringar av prisnivåerna. Det råder följaktligen inget tvivel om att förändrade världsmarknadspriser och ett allmänt utbudsöverskott, särskilt under 1998, påverkade gemenskapens marknad för varmvalsade platta produkter och fick negativa konsekvenser för gemenskapsindustrins situation. Dessa negativa konsekvenser var i själva verket globala och inte begränsade till gemenskapens marknad.

Detta förhållande kan emellertid inte förklara det stora prisfall och den därav följande försämring av lönsamheten som drabbade gemenskapsindustrin i fråga om dess försäljning i gemenskapen. Såsom konstateras ovan föll gemenskapsindustrins inhemska priser mer än dess exportpriser under undersökningsperioden, vilket ledde till den försämrade lönsamhet som noterats i fråga om den inhemska försäljningen.

Dessutom kan inte den försämrade situationen på världsmarknaden för stål berättiga den ökade importen från Kina, Indien och Rumänien till illojalt bestämda priser.

4. **Slutsats om orsakssamband**

(102) Det kan inte uteslutas att vissa andra faktorer än den dumpade importen, t.ex. den globala instabiliteten på stålmarknaden, importen från Polen, Tjeckien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Bulgarien och Ukraina eller de övriga gemenskapstillverkarnas beteende, kan ha bidragit till gemenskapsindustrins svåra situation. Importen av varmvalsade platta produkter av olegerat stål med ursprung i Indien, Kina och Rumänien, beaktad separat, har dock inte desto mindre vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada. Denna slutsats dras framför allt mot bakgrund av den förlust av marknadsandelar, det prisfall och den därav följande försämring av lönsamheten som drabbat gemenskapsindustrin och som sammanföll med den kraftiga ökningen av mängden dumpad import, vilken erövrade marknadsandelar och hela tiden underskred gemenskapsindustrins priser.

F. **GEMENSKAPENS INTRESSE**

1. **Inledande anmärkningar**

(103) Kommissionen undersökte också huruvida det fanns tvingande skäl att, trots de skadliga verkningarna av den dumpade importen, dra slutsatsen att det inte skulle ligga i gemenskapens intresse att införa åtgärder i detta fall. I enlighet med artikel 21.1 i grundbeslutet undersöktes därför verkan av eventuella åtgärder för samtliga parter som berörs av detta förfarande samt konsekvenserna av att vidta respektive inte vidta åtgärder.

(104) Kommissionen förfogade för detta ändamål över de svar på kommissionens frågeformulär som lämnats av gemenskapstillverkarna och importörer som namngivits i klagomålet eller som givit sig till känna under undersökningens lopp. Gemenskapstillverkarna hade dessutom, när förfarandet inleddes, uppmanats att lämna en förteckning över sina viktigaste kunder i gemenskapen, dvs. användare av den berörda produkten. Var och en av dessa fick sedermera ett frågeformulär som utformats särskilt med tanke på deras verksamhet. Frågeformulär sändes till ett stort antal företag (omkring 90 stycken), men mycket få svar inkom.

(105) För att göra analysen fullständig granskade kommissionen slutligen uppgifter som lämnats inom ramen för EKSG-fördraget, särskilt uppgifter avseende den betydelse som tillverkningen av den berörda produkten hade i förhållande till gemenskapsindustrins sammanlagda stålproduktion. Uppgifter om gemenskapstillverkarnas leveranser på sina respektive nationella marknader beaktades också för att de viktigaste användarindustrierna skulle kunna identifieras.

2. **Verkan för gemenskapsindustrin och för relaterad verksamhet**

(106) Gemenskapsindustrin består alltså av tio tillverkare, varav åtta är medelstora och tillhör större stålkoncerner och två är helt oberoende, små företag. De är belägna i sex medlemsstater, nämligen Österrike, Frankrike, Tyskland, Italien, Spanien och Förenade kungariket.

Undersökningen har visat att gemenskapsindustrin ställts inför svårigheter som hänger samman med det stora inflödet av dumpad import från de tre berörda länderna.

Om inga skyddsåtgärder vidtas kommer gemenskapsindustrin även fortsättningsvis att utsättas för det prisunderskridande och det därav följande pristryck som hittills lett till en kraftig försämring av dess ekonomiska situation. Företag skulle därför tvingas avveckla vissa produktionslinjer, vilket skulle innebära att verksamheten i de stålkoncerner de tillhör äventyrades. Gemenskapsindustrin är en viktig konsument av råstål, och en minskning av dess tillverkning får direkta negativa konsekvenser för stålproduktionen i tidigare led i förädlingskedjan och därmed för sysselsättningen i gemenskapen. Det är därför av avgörande betydelse för stålsektorn att gemenskapsindustrins livskraft upprätthålls.

Genom ett införande av antidumpningsåtgärder förväntas rättvisa konkurrensvillkor kunna återställas och gemenskapsindustrin ges möjlighet att dra fördel av de stora insatser som redan gjorts för att förbättra effektiviteten.

3. **Verkan för användarna**

(107) Såsom nämns ovan mottogs endast ett fåtal svar på frågeformulären från användare av den berörda produkten, vilket speglar ett bristande intresse för förfarandet.

En analys av de uppgifter som finns tillgängliga inom ramen för EKSG-fördraget visade att leveranserna från gemenskapsindustrin huvudsakligen är avsedda för handlare som säljer produkten vidare efter omskärning. Återstoden säljs till användarindustrier såsom (i fallande volymmässig storleksordning) varvsindustrin, stålrörsindustrin, byggnadsstål, pannor och andra metallbehållare.

Företag som säljer produkten vidare efter omskärning klagade på den illojala prissättning som tillämpades av de berörda exportländerna och som ledde till kraftigt sänkta priser och marginaler. De var uttryckligen positiva till skyddsåtgärder som skulle kunna återställa rättvisa konkurrensvillkor.

Andra användare framförde inga synpunkter, men det är på grund av marknadens priskänslighet sannolikt att ett införande av åtgärder skulle leda till att priserna steg. Dessa användarindustrier är emellertid av en sådan karaktär att den berörda produkten står för endast en liten andel av deras sammanlagda kostnader, vilket skulle kunna förklara deras bristande samarbete vid undersökningen. En eventuell prishöjning till följd av att åtgärder införs skulle därför vara av marginell betydelse för dessa industrier.

4. **Verkan för importörer och handlare**

(108) Kommissionen sände frågeformulär till ett stort antal importörer (omkring 25) i gemenskapen. Endast ett fåtal användbara svar inkom, och inga synpunkter lämnades beträffande verkan för importörerna av eventuella skyddsåtgärder.

Den berörda produkten, som i allmänhet importeras av specialiserade stålimportörer eller handlare, utgör under alla omständigheter endast en liten del av det stora antal stålprodukter som dessa hanterar. Eftersom det finns ett antal alternativa försörjningskällor som inte omfattas av antidumpningsåtgärder, t.ex. gemenskapsindustrin, anses ett införande av antidumpningsåtgärder inte kunna få mer än en försumbar inverkan på situationen som helhet för importörerna och handlarna i fråga.

5. **Slutsats om gemenskapens intresse**

(109) Med tanke på ökningen av den dumpade importen under skadeundersökningsperioden och det avsevärda prisunderskridande som konstaterats är det sannolikt att denna trend skulle fortsätta och att gemenskapsindustrins situation skulle försämras ytterligare om inga åtgärder vidtogs.

Om åtgärder infördes, däremot, skulle detta bidra till att rättvisa konkurrensvillkor återupprättades och att gemenskapsindustrin återfick sin lönsamhet, och därmed skulle risken för nedläggningar och personalminskningar begränsas.

För omskärarnas del skulle ett antagande av skyddsåtgärder leda till att de åter kunde ta ut skäliga marginaler.

Vad beträffar användarindustrierna och importörerna/handlarna skulle en eventuell prishöjning endast ha en begränsad inverkan.

Därför dras slutsatsen att det under rådande omständigheter inte finns några tvingande skäl för att anse att det inte skulle ligga i gemenskapens intresse att införa åtgärder.

G. **PRELIMINÄRA TULLAR**

(110) Eftersom det fastställts att den dumpade importen orsakat gemenskapsindustrin väsentlig skada och att det inte finns några tvingande skäl att inte vidta åtgärder, bör preliminära antidumpningsåtgärder antas.

1. **Nivå för undanröjande av skada**

(111) Vid fastställandet av tullens storlek togs hänsyn till de dumpningsmarginaler som konstaterats och till den tullsats som krävdes för att den skada som den dumpade importen vållade gemenskapsindustrin skulle undanröjas. Den nödvändiga prishöjningen bestämdes på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset, vilket fastställts vid beräkningen av prisunderskridandet, och det icke-skadliga priset för de olika kategorier kvartoplåtar som såldes av gemenskapsindustrin på gemenskapens marknad.

(112) Det ansågs att den tull som var nödvändig för att den skadliga dumpningens verkningar skulle undanröjas borde vara tillräcklig för att gemenskapsindustrin skulle kunna täcka sina tillverkningskostnader och uppnå en skälig vinst på försäljningen. I detta sammanhang ansågs en vinstmarginal före skatt på 8 % av omsättningen vara en lämplig utgångspunkt, med hänsyn till behovet av långsiktiga investeringar och till den vinst som i gemenskapsindustrin rimligen kunde förvänta sig om ingen skadlig dumpning förekom.

Nivåerna för undanröjande av skada fastställdes följaktligen genom en kvartalsvis jämförelse mellan gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga icke-skadliga pris för varje kategori och det vägda genomsnittliga försäljningspriset för importerade produkter i samma kategori. När det gäller Rumänien, där samarbetsviljan var mycket låg, beräknades den övriga skademarginalen på grundval av den kategori produkter som exporterades i representativa kvantiteter och för vilken den högsta marginalen konstaterats. Skillnaden uttrycktes sedan i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, före tull.

Land/Företag		Skademarginal (%)
Kina		13,2
Indien:	SAIL	21,8
Rumänien:	Sidex	9,6
	Övriga företag	18,1

2. **De preliminära tullarnas nivå**

(113) Mot bakgrund av ovanstående anses det att en preliminär antidumpningstull bör införas på samma nivå som den dumpningsmarginal som konstaterats, men att den inte bör vara högre än den skademarginal som anges ovan, i enlighet med artikel 7.2 i grundbeslutet.

Följande tullsatser bör tillämpas på priset fritt gemenskapens gräns, före tull:

Land/Företag	Dumpningsmarginal %	Skademarginal %	Föreslagen antidumpningstull %
Kina	34,3	13,2	13,2
Indien	51,1	21,8	21,8
— SAIL	51,1	21,8	21,8
Rumänien	52,6	18,1	18,1
— Sidex	14,4	9,6	9,6

(114) Den individuella företagsspecifika antidumpningstullsats som anges i detta beslut har fastställts på grundval av resultaten av den aktuella undersökningen. Den återspeglar därmed den situation som i samband med undersökningen konstaterats för företaget i fråga. Denna tullsats är därmed (till skillnad från den landsomfattande tull som gäller ”alla övriga företag”) endast tillämplig på import av produkter med ursprung i det berörda landet som tillverkats av företaget i fråga och alltså av det specifika rättssubjekt som nämns. Importerade produkter som tillverkats av något annat företag som inte specifikt nämns med namn och adress i detta besluts artikeltext, inbegripet rättssubjekt som är närstående de som specifikt nämns, kan inte omfattas av denna tullsats utan bör omfattas av den tullsats som gäller ”alla övriga företag”.

(115) Varje begäran om tillämpning av denna individuella företagsspecifika antidumpningstullsats (t.ex. till följd av att enheten bytt namn eller att nya tillverknings- eller försäljningsenheter etablerats) bör omedelbart sändas till kommissionen [1] tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt om eventuella förändringar av företagets verksamhet avseende tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnbytet eller förändringen av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Kommissionen kommer om det är lämpligt att efter samråd med rådgivande kommittén ändra beslutet genom att uppdatera förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.

H. **SLUTBESTÄMMELSER**

(116) Det bör fastställas en period inom vilken berörda parter skriftligen kan lämna synpunkter och begära att bli hörda. Vidare bör det anges att alla avgöranden i detta beslut är preliminära och kan behöva övervägas på nytt om kommissionen skulle föreslå slutgiltiga åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull skall införas på import av platta produkter av olegerat stål, inte i ringar eller rullar, inte vidare bearbetade efter varmvalsning, utan reliefmönster och med en tjocklek på över 10 mm och en bredd av minst 600 mm enligt KN-nummer ex 7208 51 30 (TARIC-nummer 7208 51 30*10), ex 7208 51 50 (TARIC-nummer 7208 51 50*10), ex 7208 51 91 (TARIC-nummer 7208 51 91*10) och ex 7208 51 99 (TARIC-nummer 7208 51 99*10), eller med en tjocklek av minst 4,75 mm men högst 10 mm och en bredd av minst 2 050 mm enligt KN-nummer ex 7208 52 91 (TARIC-nummer 7208 52 91*10), med ursprung i Kina, Indien och Rumänien.

2. Följande tullsatser skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter som tillverkats av följande exportföretag:

[1] Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för handel
Direktorat C
DM 24-8/38
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel.

Land	Företag	Antidumpningstullsats (%)	TARIC-tilläggsnummer
Kina	Samtliga företag	13,2	—
Indien	Samtliga företag	21,8	—
Rumänien	Sidex SA, Smârdan Street 1, 6200 Galati	9,6	A069
	Alla övriga företag	18,1	A999

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

4. Den produkt som anges i punkt 1 får övergå till fri omsättning i gemenskapen först sedan en säkerhet, som uppgår till samma belopp som den preliminära tullen, ställts.

Artikel 2

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i beslut nr 2277/96/EKSG får berörda parter, inom en månad efter det att detta beslut trätt i kraft, begära att uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för antagandet av detta beslut lämnas ut, lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda av kommissionen.

Berörda parter får enligt artikel 21.4 i beslut nr 2277/96/EKSG begära att bli hörda beträffande analysen av gemenskapens intresse samt yttra sig om tillämpningen av detta beslut inom en månad efter det att det trätt i kraft.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 1 i detta beslut skall tillämpas under en period på sex månader.

Detta beslut är till alla delar bindande och direkt tillämpligt i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 10 februari 2000.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen